

Пирог О.В.
д.е.н., професор
Томич М.І.
аспірант

Національний університет «Львівська політехніка»

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Як відомо, одним із дієвих засобів підвищення ефективного функціонування підприємств різних форм власності є розвиток партнерських відносин держави та бізнесу, що дозволяє залучити додаткові ресурси, насамперед інвестиції. У такій системі відносин також відбувається об'єднання ресурсів і потенціалів держави та бізнесу, що сприяє підвищенню ефективності використання наявних ресурсів, розподілу ризиків між державним і приватним сектором та їх мінімізації [1].

Сьогодні в Україні партнерство між державою та приватним сектором не набуло значного розвитку, відсутній чіткий механізм взаємодії у межах такої системи взаємозв'язків. У законодавчому аспекті державно-приватне партнерство (ДПП) значно поступається світовим стандартам, а недостатньо розвинене інформаційне забезпечення остаточно не дає можливості отримати усі його переваги. Тому виникає необхідність розроблення науково-методологічних положень та практичних рекомендації щодо розвитку ДПП, для чого слід спершу закласти наукове підґрунтя та здійснити обґрунтування сутності державно-приватного партнерства. Його можна окреслити через відносини держави та бізнесу, що широко використовується як інструмент економічного і соціального розвитку на регіональному, національному та міжнародному рівні.

Платформа щодо розвитку ДПП, яка вже існує в багатьох країнах довела свою результативність. Оскільки цей вид взаємодії держави та підприємницьких структур носить характер системної кооперації, діяльність якої залежить як від держави, так і від приватних господарств, то за умов змішаної економіки відбувається залучення приватного сектору до усіх без виключень етапів реалізації економічних проектів. Як наслідок, ДПП забезпечує можливість ефективно вирішувати актуальні питання, пов'язані із розвитком економічних систем та розв'язувати вагомі економічні та соціальні проблеми. У даному контексті ДПП може стати також і фундаментом для розв'язання вагомих проблем в Україні. Мова іде про відбудову та реконструкцію територій, що були зруйновані через збройний конфлікт.

Для розвитку багатьох країн, та України зокрема, важливість та значимість такого роду зв'язків, як ДПП, постійно зростає. Окрім окреслених вище аспектів позитивного впливу ДПП на державу, слід навести наступне. Не менш важливим і позитивним є й те, що країни беруть участь у різноманітних формах та видах міжнародного співробітництва, у міжнародному поділі праці чи наприклад, державно-приватному партнерстві. Оскільки цей вид системної взаємодії розвивається та може відбуватися не лише в межах однієї країни, слід приділити увагу державно-приватному партнерстві у зовнішньоекономічній діяльності.

Відповідно до закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», зовнішньоекономічна діяльність – це діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами [2]. Вона дає можливість країнам, і Україні в тому числі, шукати нові перспективні ринки для збуту своїх товарів та послуг, розвивати інноваційні технології, підвищувати рівень виробництва, задовольняти потреби споживачів у імпортних товарах тощо. Саме завдяки зовнішньоекономічній діяльності Україна вирішує проблеми нестачі власних енергоносіїв, нових технологій та устаткування, новітніх машин та техніки, певних споживчих товарів тощо.

Визначивши сутність і особливості ДПП та зовнішньоекономічної діяльності можна стверджувати, що ці два поняття прямо та безпосередньо пов'язані. Державно-приватне

партнерство спрямоване на вирішення економічних та соціальних проблем, трансформацію економіки України та її залучення до міжнародних інтеграційних процесів тощо. У сфері міжнародних економічних відносин ДПП забезпечить доступ до додаткових інвестиційних ресурсів, розподіл ризиків підприємницької діяльності, підвищить рівень інноваційної взаємодії тощо.

Зважаючи на це, державно-приватне партнерство у зовнішньоекономічній діяльності можна уважати взаємодією держави та бізнесових структур (суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності також суб'єктів господарської діяльності України із іноземними державами), що є однією з умов для залучення необхідних інвестиційних ресурсів, підвищення інноваційної активності в економіці, розвитку економічної та соціальної інфраструктури, вирішення економічних та соціальних проблем тощо.

1. Дубок І.П. *Сутність та особливості державно-приватного партнерства* / І.П. Дубок // *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України*. - 2014. - Вип. 2. - С. 139-149. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnadu_2014_2_14.

2. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991 р. № 959-ХІІ. [Електронний ресурс]: - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/959-12/>.

Пошивалова О.В.

к.ф.м.-н., доцент

Худякова О.

Васильєва О.

студентки

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Стосовно інтеграційного руху України до Європейського Союзу, то таке становище, на жаль, досить не втішне. Свій вибір щодо Європейського союзу, Україна зробила одразу після того, як стала незалежною державою. Одразу після перших кроків України бути в складі Європи, стало зрозуміло, що інтеграційний процес не буде таким простим, яким він до цього представлявся на думку українських політиків. Серйозну увагу треба проявити на інтереси країн, що є членами ЄС, та України, підвести підсумки, щодо позитивних та негативних наслідків та перешкод на шляху до інтеграції [1].

Українські вчені вважають досить актуальною тему інтеграції, яка неодноразово друкується майже в усіх виданнях.

Незважаючи на економічну та політичну ситуацію в країні, Україна все ж таки намагається втілити в життя свої плани, щодо європейського вибору, а також поліпшити розвиток двосторонніх економічних відносин із Францією, Італією, Німеччиною. Усі плани і перспективи щодо вступу України в ЄС прописані «Концептуальними основами стратегії економічного і соціального розвитку України» у 2008 році, але вони потребують вдосконалення. Наша держава здійснює неабияку участь у Поліцейських місіях ЄС в Боснії та Герцеговині та Республіці Македонія. Активну участь Україна приймає з ЄС у сфері боротьби з нелегальною міграцією та організаційною злочинністю.

До головних невирішених проблем нашої країни, які заважають потрапити їй до Європи, можна віднести:

- ü слабкі позиції України у сфері високих технологій;
- ü недостатньо платоспроможний внутрішній ринок;